

аі. Ктò введѣтъ мѧ во градъ ѡгражденїа; и ли ктò настѣвитъ мѧ до ідѡмїи;

бї. Не ты ли Бже ѡринѡвый насъ, и не изыдеши Бже въ силахъ нашихъ;

гї. Дадъ намъ помощь ѡ скорби; и свѣтно спасенїе челоѡческо.

дї. Ѡбѣзѣ сотворимъ силъ, и той оуничжитъ врагїи наша.

Въ концѣхъ, ѡломы Давїдъ, рїи

а. Бже хвалы моеѧ не премолчи:

б. Икѡ оустѧ грѣшника и оустѧ льстївагѡ на мѧ ѡверзошасѧ, глаголаша на мѧ ѡзыкомъ льстївымъ:

г. И словеси ненавїстными ѡбыдоша мѧ, и брашасѧ со мною тѣне.

д. Вмѣстѡ еже любїти мѧ ѡболгѧхъ мѧ, азъ же молѧхсѧ:

е. И положиша на мѧ слѧмъ за благаѧ, и ненавїсть за возлюбленїе мое.

з. Постаѡи на него грѣшника, и дїаволъ да станетъ ѡдеснѡю егѡ:

и. Внегда сѡдїтисѧ емъ, да изыдетъ ѡсѡжденїе, и молитѡва егѡ, да бѡдетъ въ грѣхъ.

к. Да бѡдѡтъ днїе егѡ мали, и епїскопство егѡ да прїиметъ ѡнъ:

л. Да бѡдѡтъ сынове егѡ сїри, и жена егѡ бѡдѡба: